

SOM I NOMÉS VOLEM SER PARES

Cristóbal Marchal Valenzuela

Coordinació E.F.Pobla Segur i comarca

INTRODUCCIÓ

Els nostres fills i filles es troben en una etapa de la seva vida d'aprenentatge continu, per aquesta raó és molt important que el treball relacionat amb les actituds, i els valors fets a l'escola pels mestres el continuï la família i totes les persones que tenen relació directa amb ells per les activitats que fan.

A través de l'Escola de Futbol de La Pobla de Segur i Comarca, voldríem prendre una iniciativa que pretén sensibilitzar a tots els agents implicats en la formació dels esportistes envers l'educació i els valors de l'esport.

"Som i només volem ser pares." Amb aquesta petita frase volem començar un projecte en l'àmbit de la formació esportiva perquè entenem que l'esport és un entorn ideal d'aprenentatge.

Molt sovint, els pares dispoem en els nostres fills l'esperança que arribaran a ser unes estrelles del món de l'esport, que serem els pares d'aquests esportistes mediàtics que guanyen molts diners i són molt famosos. Però malauradament, amb les nostres actituds, en la majoria d'ocasions transmetem als nostres fills ansietat, i neguit que provoquen frustracions difícils de superar aconseguint molt sovint, que abandonin la pràctica esportiva.

Com a pares hem de veure l'esport com una eina en la formació integral del nostre fill/a i no pas com un mitjà per aconseguir esportistes d'alt nivell.

Amb aquest iniciativa pretenem sensibilitzar-vos i que us pugui servir per reflexionar i veure l'esport dels vostres fills des d'una altra perspectiva.

CARTA D'UN NEN AL SEU PARE

Papa, que estàs fent?

No se com dir-t-ho. Segurament creus que ho fas pel meu bé, però no puc evitar sentir-me estrany, molest, malament.

Em vas regalar la pilota quan encara començava a caminar. No anava a l'escola quan em vas apuntar a l'equip. M'agrada entrenar durant la setmana, fer bromes amb els companys, i jugar el diumenge, com ho fan els equips grans. Però quan vas als partits... no sé ja no és com abans. Ara ja no em dones una palmadeta quan s'acaba el partit, ni em convides a prendre alguna cosa. Vas a la tribuna pensant que tots són enemics. Insultes als àrbitres, als entrenadors, als jugadors, d'altres pares... per què has canviat?

Crec que pateixes i no ho entenc. Em repeteixes que sóc el millor, que els altres no valen res al meu costat, que qui digui el contrari, s'equivoca, que només val guanyar. D'aquest entrenador que dius que és un inepte, és el meu amic, el que em va ensenyar a divertir-me jugant. El noi que l'altre dia va sortir al meu lloc... ho recordes? Sí papa, aquell que vas estar criticant tota la tarda perquè "no serveix per portar-me la bossa" com tu dius. Aquest noi va a la meua classe. Quan el vaig veure el dilluns em va fer vergonya.

No vull decebre't. A vegades penso que no tinc prou qualitat, que no arribaré a ser un professional, i guanyar milions com tu vols.

M'angoixes. He arribat a pensar en deixar-ho però... m'agrada tant!

Papa, si us plau, no m'obliguis a dir-te que no vull que vinguis a veure'm jugar.

SOM I NOMÉS VOLEM SER PARES. TIPOLOGIA DE PARES

Pares entrenadors a la banda: Aquells que entenen o creuen entendre l'esport que practica el seu fill, pel que realitzen freqüents comentaris als esportistes contradient a l'entrenador i desorganitzant l'estructura interna.

Pares excessivament crítics: Aquells que mai estan satisfets amb l'actuació del seu fill. Solen reprendre i reganyar, enfocant la pràctica esportiva com quelcom més seu que del propi fill.

Pares vociferants darrera de la banqueta: Aquells que no aconsegueixen, contenir-se en la graderia, i contínuament manifesten els seus pensaments en veu alta, cridant, i dirigint-se a qualsevol persona del terreny de joc.

Pares sobre protectors: Aquells que tenen excessiva preocupació pel que el pugui passar al seu fill en la pràctica esportiva.

Pares desinteressats: Aquells que mostren escàs o nul interès per l'activitat del seu fill. No solen acompanyar-los als entrenaments, i/o competicions. No és preocupen per al desenvolupament de l'activitat esportiva, no s'impliquen en absolut. S'ha de diferenciar als pares desinteressats d'aquells que per les seves ocupacions no poden atendre com voldrien a l'esport del seu fill.

Pares participatius col·laboradors: Aquells que presenten qualitats positives complementen la pràctica del seu fill. Aquesta tipologia de pares s'ha produït a través de la formació adquirida, en la majoria de casos des de els programes que s'ofereixen a través de les institucions, (clubs, col·legis, ajuntaments, etc...). són pares amb una implicació adequada i que col·laboren amb l'entrenador en l'educació esportiva dels seus fills.

COM AJUDAREM ALS NOSTRES FILLS

- Als vostres fills no els agrada ni els ajuda que tingueu un comportament violent com a espectadors.
- Animeu sempre als vostres fills, ells us ho agrairan.
- Viviu la competició amb naturalitat de forma relaxada guanyar no ho és tot.
- Interesseu-vos per altres aspectes de la competició, no només pel resultat.
- Mostreu respecte per tothom que participi en la competició (adversaris, entrenadors, àrbitres, públic).
- Encara que tingueu coneixements, no dirigiu als vostres fills durant la competició, deixeu que ell gaudeixi de l'activitat prenent les seves decisions.
- Penseu en tot moment que les vostres accions són un model a imitar pels vostres fills, i recordeu que l'educació es transmet amb els fets i no amb les paraules.
- Encara que tingueu raó, no critiqueu mai les decisions ni les accions de l'entrenador davant dels vostres fills.
- Col·laboreu amb l'entrenador, i ajudeu els vostres fills a respectar el compromís amb el grup.
- Fomentem la relació i l'amistat entre els pares, ajudareu a fer-ho també entre els vostres fills.

L'ESPORT BEN ENTÈS ENS AJUDARÀ A FER AMICS

Parlebas diu: qualsevol prova esportiva evoluciona en l'interior d'un camp tancat en el que totes les accions són canalitzades en l'interior de les fronteres que l'espai tanca en si mateix, més enllà d'aquest, el joc no té sentit.

Pierre Parlebas va néixer a França l'any 1934. Es doctor Honoris causa per la universitat de Lleida, professor de educació física i sociologia per la Sorbonne de París.